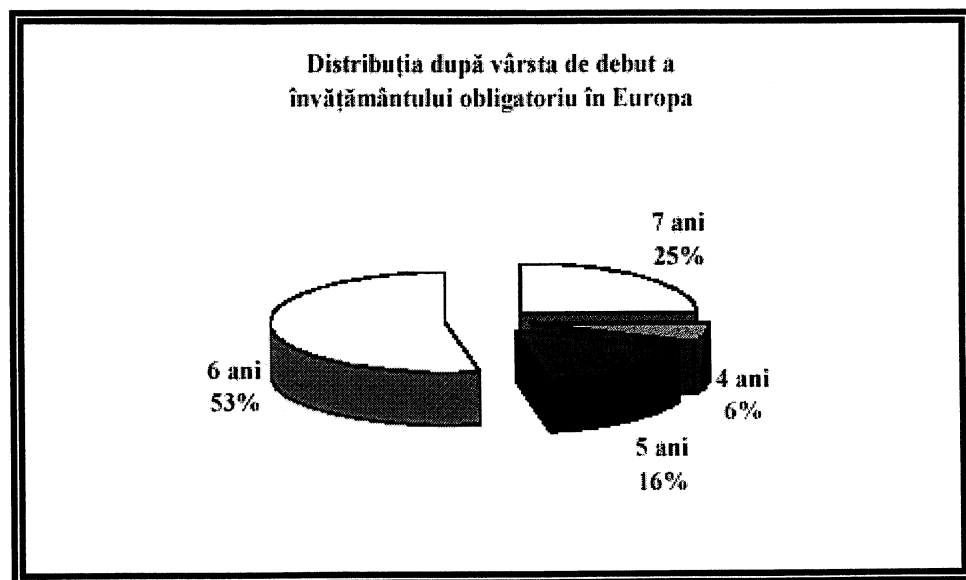

EXPUNERE DE MOTIVE

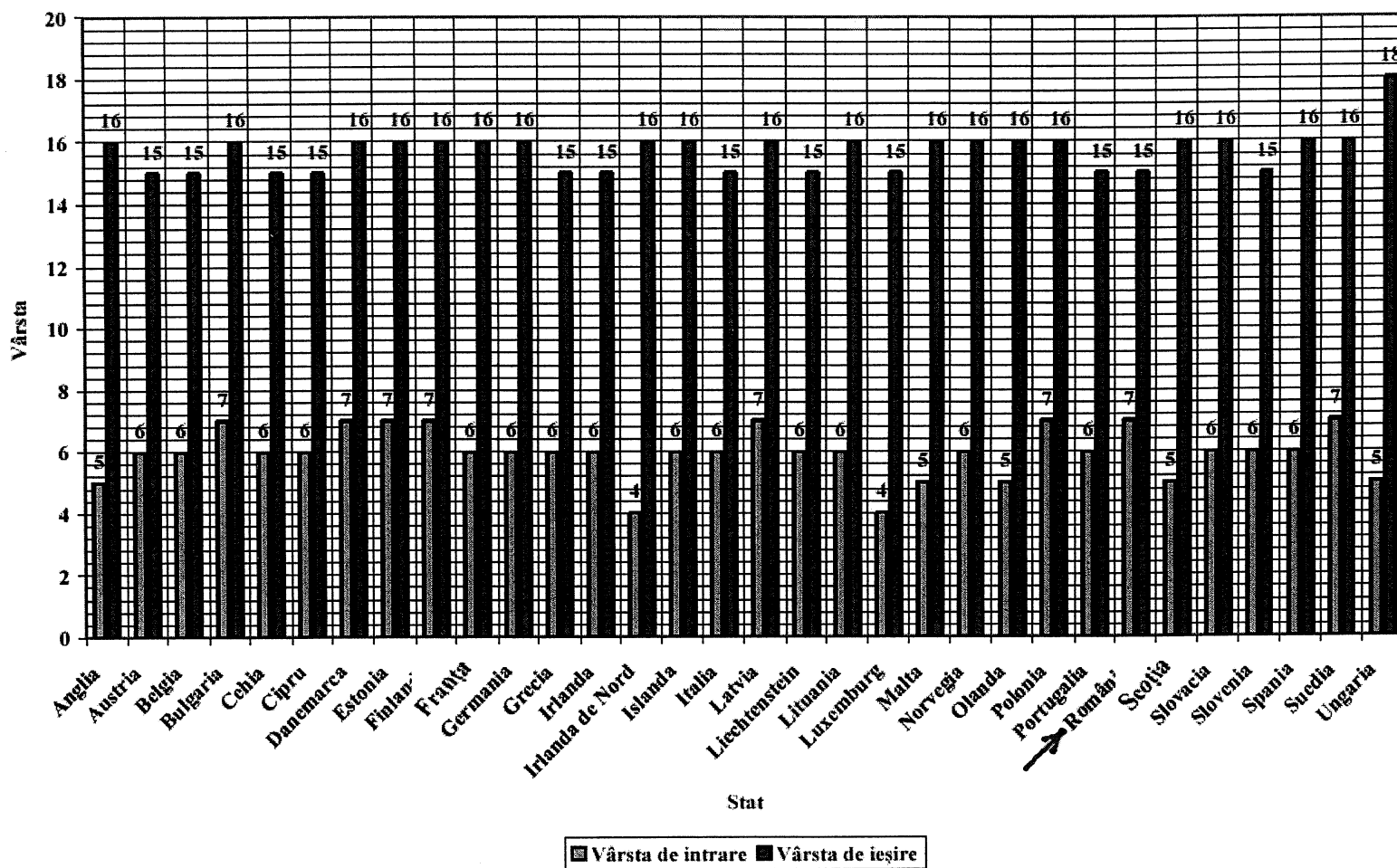
În perioada cuprinsă între 2000 și 2002 s-au produs la nivelul Uniunii Europene progrese fără precedent în realizarea efectivă a unui spațiu european extins al educației. Ridicând la rang de principiu respectarea identității naționale, politica educațională promovată la nivel european plasează întreaga dezvoltare a sistemelor educaționale și de formare profesională în perspectiva cerințelor societății și economiei bazate pe cunoaștere.

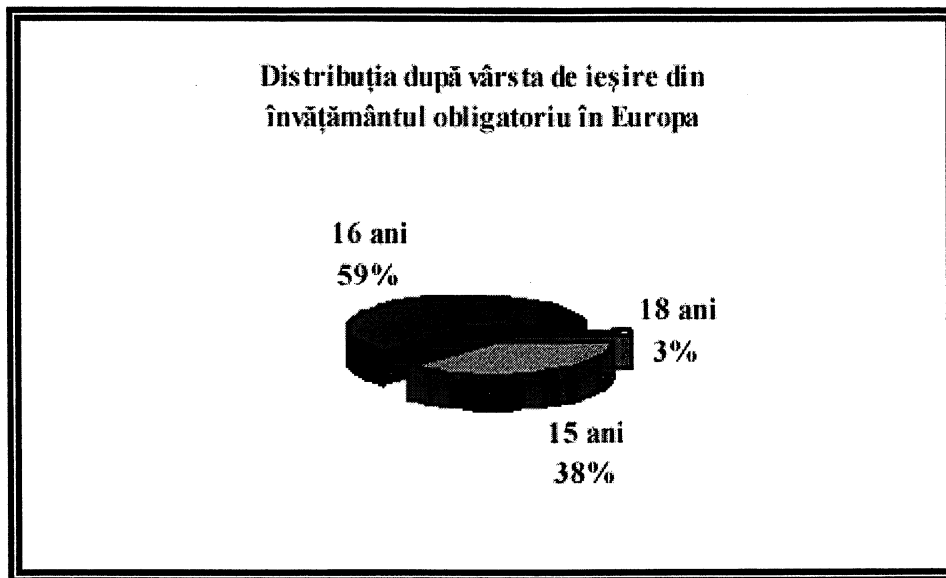
O primă constatare referitoare la structura învățământului obligatoriu, este aceea că reformele în educație la nivel european au vizat atât extinderea duratei cât și modificarea stadiilor sau ciclurilor acesteia. Astfel, conform datelor difuzate prin Eurydice –Rețeaua de informare asupra educației în Europa, aproape jumătate dintre țările europene au extins durata învățământului obligatoriu, atât prin ridicarea vârstei de finalizare a studiilor, cât și prin scăderea vârstei de începere a învățământului obligatoriu.

Analiza comparativă efectuată pe un număr de 32 de state europene (vezi graficele de mai jos) conduce la următoarele constatări concrete:

Vârsta de intrare/ieșire - învățământ obligatoriu în Europa

1. Există o tendință marcantă de stabilire a vârstei de debut a școlarizării sub vârsta de 7 ani. Astfel, în Belgia, Spania, Franța, Irlanda, Italia și Portugalia debutul învățământului obligatoriu este stabilit pentru vârsta de 6 ani. În Anglia, Scoția și Olanda pragul de vârstă la care trebuie să înceapă copiii învățământului obligatoriu este de 5 ani, în timp ce în Luxemburg sau Irlanda de Nord este de 4 ani. Debutul școlarizării obligatorii este stabilit la vârsta de 7 ani în cazul României și Bulgariei, respectiv pentru unele state nordice, din rațiuni legate de climă.

2. Sub aspectul duratei, învățământul obligatoriu este structurat pe un interval cuprins între 9 și 13 clase, prezentând diverse stadii/cicluri de școlarizare. Desigur, nu există un model-standard de structurare internă a învățământului obligatoriu la nivel european. În această privință este esențială amprenta diferitelor curente naționale, dezvoltate în ultima decadă – în mare parte condiționată de tradițiile naționale, de resurse, de teoriile din domeniile psihologiei, sociologiei și pedagogiei agreeate în politicile educaționale naționale etc.

3. Referitor la vârsta de finalizare a învățământului obligatoriu, pentru majoritatea sistemelor prezentate, acesta se situează la 16 ani.

În România considerăm că este unanim acceptat faptul că elevii trebuie să fie menținuți în școală pe parcursul unei perioade de timp suficiente pentru a le permite dobândirea a ceea ce este numit în acest moment „educația de bază”. Din perspectiva dezvoltărilor curriculare necesare educației de bază, intervalul actual de 8 clase alocat învățământului obligatoriu devine insuficient, iar modul de finalizare apare ca impropriu.

Prelungirea duratei școlarității obligatorii rezolvă următoarele cerințe:

1. Un nivel superior de educare pentru întreaga populație;

2. Un trunchi comun de educație, asigurat fără nici un fel de discriminare, printr-o politică de susținere a educației de bază pentru toți;
3. Ofertă educațională flexibilă și diferențiată în funcție de aspirațiile și potențialul de învățare al elevilor, care include ruta de profesionalizare, proiectată în contextul asigurării coeziunii economice și sociale;
4. Un demers de protecție socială prin extinderea eforturilor publice de educație pentru toți cei care, din lipsă de resurse, părăsesc prematur sistemul educațional și de formare profesională;
5. Un sistem de educație sistematică și diferențiată pentru o populație tânără în profundă schimbare (adolescența);
6. O metodă de reducere a costurilor de recuperare și adaptare prin menținerea elevilor în sistemul educațional și de formare profesională.

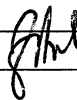
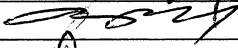
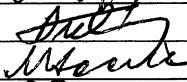
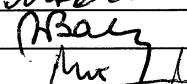
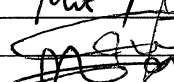
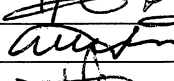
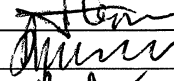
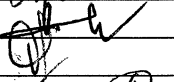
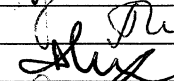
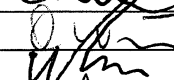
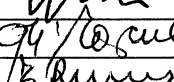
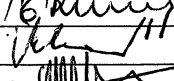
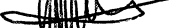
Analiza tuturor acestor factori, precum și nevoia aducerii structurii învățământului obligatoriu și a orientărilor din domeniu la nivel european ne obligă la continuarea reformei învățământului obligatoriu din România prin:

- 1. coborârea limitei inferioare a vârstei de acces în învățământului obligatoriu la 6 ani;**
- 2. prelungirea duratei învățământului obligatoriu la 10 clase.**

Având în vedere cele prezentate, am elaborat prezentul proiect de Lege privind modificarea Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

A LEGII ÎNVĂȚĂMÂNTULUI (NR.84/1995)

**Comisia pentru învățământ,
știință, tineret și sport a
Camerei Deputaților**

DEPUTAȚI	Semnătura
1. Ecaterina Andronescu	
2. Anghel Stanciu	
3. Asztalos Ferenc	
4. Ionescu Anton	
5. Andea Petru	
6. Mincu Iulian	
7. Antonescu George Crin	
8. Antonescu Napoleon	
9. Baciú Mihai	
10. Baltă Mihai	
11. Fotopolos Sotiris	
12. Gingăraș Georgiu	
13. Ionescu Costel	
14. Lăpădat Ștefan	
15. Lepșa Sorin Victor	
16. Magheru Paul	
17. Marineci Ionel	
18. Miron Vasile	
19. Moisoiu Adrian	
20. Moldovan Petre	
21. Petruș Octavian C-tin	
22. Radan Mihai	
23. Roșculeț Gheorghe	
24. Rus Emil	
25. Vekov Karoly Janos	
26. Varileanu Nicolae	